

Overbeviisning med Hensyn til det af ham anbefalede Forslag, og det er den, at Antagelsen af Forslaget under Nummer 1 er det Samme som Lovforslagets Forkastelse, og med det nuværende Ministerium er det ogsaa givet, at den ærede Rigsdagsmands Forslag saaledes, som det foreligger, ikke vil blive anbefalet til Hs. Majestæts allerhøieste Sancttion. Det kan aldrig være min Mening at foregribe Kongens Beslutning; skulde Hs. Majestæt have en anden Villie i den Henseende, bliver Sagen naturligvis forandret; men jeg vilde ikke kunne anbefale Forslaget til allerhøieste Stadfæstelse. Jeg kan, som sagt, ikke gaae ind paa Forslaget, og jeg skal nu atter noget nærmere forklare, hvorfor jeg ikke kan gjøre det. I den Henseende maa jeg vende tilbage til det første Punkt, som jeg flere Gange har gjentaget. Der foreligger fra Regjeringens Side et Forslag om en Tværbane, og jeg paastaer, at det ikke er en „forretningsmæssig“ Behandling af Sagen at skyde Længdebanelen ind i Steedet for Tværbanelen. Forkast Tværbanelens Forslag, men stil ikke Længdebanelens frem saaledes, som der er gjort i dette Forslag, for at derved alle de kunne vindes; som fortrinvis ønske Længdebanelen, uden ret at gjøre sig det klart, at der for Dieblicket ikke er Spørgsmaal om en Længdebane, og at man ved at vedtage den ærede Rigsdagsmands Forslag ikke kommer et Skridt nærmere til en Længdebane, men at man kun faaer Tværbanelen forkastet. Den ærede Rigsdagsmands Forslag er en Form for en Forkastelse, men det er ikke en ligefrem, naturlig og simpel Forkastelse. — Jeg har dernæst gjort en anden Indvending imod Forslaget, og jeg gjentager den, at dersom man nu paa ny skal give Regjeringen en Bemyndigelse, efter den Bemyndigelse, som Regjeringen fik for 4 Aarsiden ved Loven af 1853, saa maa man tale tydeligere, end man gjorde i 1853, saa maa man nu kunne sige noget Mere, end man dengang sagde. Man maatte nu kunne sige, hvilke disse nødvendige Forbindelsesbaner vare; om det blot var en saadan Forbindelsesbane som den, hvortil der nu foreligger Forslag, eller om det var saaledes at forstaae, som en æret

Rigsdagsmand — jeg veed ikke, om det var med velberaad Du — engang kom til at sige, at der vilde komme til at gaae Sidebaner fra denne Længdebane til alle Kjøbstæderne paa Østkysten — og jeg kan da tilføie, hvorfor ikke ogsaa til en Deel af dem paa Vestkysten; skulle vi til dem alle eller til hvilke, det maae vi vide. Det kan være meget klogt, om jeg saa maa sige, at skyde alt dette over paa Regjeringen og sige: vi have saamegen Tillid til Ministeren, at han paa den bedste Maade vil ordne det Forhold; jeg siger, dette kan være meget klogt, thi derved kommer man bort fra alle disse ubehagelige Forhandlinger her i Thinget, hvorved de enkelte locale Interesser reise sig og stille sig op imod hinanden; det kan være meget klogt og beqvemt at skyde dette over paa Regjeringen, men det er en Byrde, som Regjeringen ikke vil kunne paatage sig, fordi Regjeringen i en saadan Sag maa vide, hvad Thingets, hvad Rigsdagens Mening er, og ønske, at disse forskellige, om endogsaa mindre behagelige locale Meninger komme til en aaben Udtalelse her, for at Regjeringen kan see, hvor Majoriteten er; thi det maa man altid haabe og vente af en saadan Forsamling som denne, at om endogsaa de locale Interesser komme frem og gjøre sig gjældende, hvilket jo er i sin Orden, saa vil der dog være Flere, der, om jeg maa udtrykke mig saaledes, ville vide at holde Tungen lige i Bøgtkaalen. Som min tredje Indvending mod Forslaget gjentager jeg, at der er altfor liden Forskjel imellem Bengebemyndigelsen efter Loven af 1853 og den, som Forslaget giver, til at der er nogensomhelst retfærdiggjørende Grund for at stille et saadant nyt Forslag, naar det ikke netop er — jeg vil her bruge et Udtryk, som jeg kom til at bruge engang under Sagens 1ste Behandling — for i Omfavnelsen at „gvale“ selve Tværbanelens Forslag. Det ærede Medlem har bemærket, at der i Loven af 1853 tales Noget om en Bro over Klimfjorden, men derimod ikke i det af ham stillede Forslag — dette er nu et temmeligt underordnet Punkt — men der staer jo dog i hans Forslag, at der skal være en Bane fra Slesvigs Grændse og heelt Nord paa, og hvorledes skal denne Bane komme over